

yigru zetil
ulei de palmier

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ZELTIL, YIGRU

Ulei de palmier / Yigru Zeltil

București: Tracus Arte, 2017

ISBN 978-606-664-846-2

821.135.1

www.tracusarte.ro

Editura Tracus Arte

București, str. Sava Henția nr. 2, sector 1

© 2017 Tracus Arte

yigru zetil

ulei de palmier

Tricus Arte

2017

/

*aici este locul unde
trenul
se înclină puțin
și lasă partea stângă
să fie mai bine reprezentată
decât partea dreaptă*

temperament coleric de stăpânit

îți vine?

îmi vine?

controlează-ți impulsul

spune școala.

simpla descriere

face să crească

intensitatea.

impulsul și intuiția.

analize care justifică furia.

omule, ce-s reacțiile astea?

calibrează-ți acțiunile

în vederea conviețuirii pașnice

nume de cod „fulg de nea”

aici sunt protejat (?)
asta mă face
incredibil de frustrat

asigurarea dezechilibrului hormonal

planific.
mă lupt
din taste.
o părere
o convingere
resimțită
ca violență.
structuri legale
și mentalitare
resimțite drept
excludere.

centrul de emanație

mă feresc cât pot
(nu pot)
de centralele
care îți anunță
starea lor de funcționare
de la mare distanță.
nu e o distanță
suficient de mare
cât să eviți
pierderea fără zgomot:

plafon fals

până la defecțiune
se anunță pierderea strălucirii.

să vină ion cârpitorul.
să mă prindă în șuruburi.
să am eventual și un tavan personal.
tavanul de care să mă pot lovi.

nu mă mai ține în viață decât
treaba de mântuială.

la pierderea controlului

*mașinării conectate
care mă trăiesc
în locul meu*

hibernez

și țin parolele la îndemână
altfel le greșesc
și tata nu mai vine să repare ce am stricat.

până la responsabilitate schizo¹
mai e mult. departe.
prin ochii grătarelor
cresc pânze de păianjen.

1. IKEA ÎȚI OFERĂ OPORTUNITATEA DE A-ȚI ASAMBLA
PROPRIA FAMILIE CU GAMA ARTAUD

ora închiderii calculatorului (până ce se află)

4:14 AM

5:02 AM

4:37 AM

3:58 AM

2:59 AM

3:19 AM

5:09 AM

4:40 AM

4:57 AM

evenimentul zilei

stau la un eveniment.

se întâmplă în fața mea un eveniment.

adorm

dacă nu-mi oblig mușchii atrofiați

să scrie.

„munca seamăna cu ea”

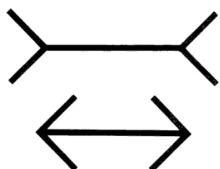
în zilele ploioase
nu mai șterg ochelarii.

doar aștept
până ce mă doare
ceața
și îmi revine apetitul pentru claritate.

sau pentru umbre
pe care le slăbesc
aprinzând cât mai multe becuri.

contrastele
nu ar fi așa de tari
dar m-am învățat și eu
ca tot omul
cu liniile drepte
ce nu se mai unesc
decât pentru a închide.

„Cercetările demonstrează că oamenii care nu au crescut între patru pereți nu pot percepe această iluzie optică: două linii de lungime egală, dar cu săgeți de orientare diferită la capete care le face să pară inegale.”

crima din tomis plus

deschidem ușa de la balcon.
nu ar fi trebuit să fiu și eu aici.
cântec dintr-o altă climă,
filipineză dislocată cu trupul.
dar m-au repartizat aici.

nu ne-am schimbat adresele.
se șterge la capătul străzii
cu nume de oraș prin care
m-aș putea plimba virtual.
mă așteaptă ai mei la domiciliu.

pe sentiment

sunt țesuturi
care necesită funcționare continuă
și răcire cu ventilatoare.
ca să-mi poată funcționa
propria fabrică și alimentare
tot așa avea nevoie de un bobârnac.
dar de ce să nu-mi obturezi toate ieșirile?
rupe-mă în bucăți. fă-mă din nou.
fă orice. numai să fie *feedback*.
nu mă lasa în inerție.
oricum ar fi să fie
sunt o risipă de energie.

automatizare

îmi iau lanțuri noi.

îmi spun

ar trebui să-mi iau un
robot dintr-ăla personal
care să se ocupe de toate astea
în timp ce-mi scobesc fruntea.

marile corporații

mergând pe laturi
îmbrățișez pereții.

praful s-a depus
pe furiș
nesupraveghat

(cred că asta se întâmplă
chiar și în acest moment
dar nu pot verifica).

stând o vreme
în același loc
o umbră într-un colț
mă schimbă o vreme.

„cine a gândit orașul acesta”

liniile
își dispută legalitatea
deasupra capului

visez
la o auto-organizare
cât să nu mai fiu
organizat chiar de orișicine.

orgoliu

minute
în care
nu exist

în acest timp
îți dau voie să mă
fotografiezi
copiezi
clonezi
editezi

dar după aceea
să ai grijă
să pui totul la loc...

cartea neagră

pe aragaz:
urme de lapte fiert
de pe vremea magazinului ozana.

în dulap:
facturi chitanțe cereri
adrese zăpăcite
locuri în care x a fost
și nu mai e
scutiri de taxe tarife impozite

citeam azi despre m. blecher
și transparența după care tânjea

și momentul acomodării.

domesticire voluntară

îmbrac uniforma de fiecare dată.
asum o aparență docilă
plăcerea domesticirii voluntare
cel puțin până în momentul în care
nu mai pot
terasa
întreaga piele
observi
în spatele țesăturii opace
puncte pete
și se întrevede
cea ce este în spate
țesăturile opace sunt create
pentru a nu lăsa ceea ce ascund
să fie supuse la lumină

așa cum un rezervor inestimabil de energie
psihică
poate rupe în bucăți
obiectele din proximitate

nici dezintegrarea
nu se lasă frânată
decât de mici măsuri anti-inerție.
urme din afecțiunea de odinioară
cu memorie și legături stabile
cu lucruri drăguțe.

pozeșiune

au mai fost și alte
persoane și obiecte
care au atins
persoanele și obiectele mele.

dar persoanele și obiectele
nu sunt ale mele
sunt împreună cu mine.

în acest moment
ele formează o colecție
o adunătură expresivă.

orice pretenție
de a le fixa
ar fi contrazisă curând.

în curând

VIN UTILAJELE!!!

o izbuc

nire:

mă îngroapă ăștia în zăpadă
ișpe bune?!

0 înțelepciune

o zi în care am avut păreri.
de aroganță
mi s-au încins toate alea.

doar câteva momente
de echilibru
de extaz

suficiente cât să nu am niciun motiv
pentru a nu bâjbâi
în continuare:

precizia minimă

coborând scările
m-am uitat

nu așa se face.

trebuie să văd
ca să nimeresc treptele
trebuie să schimb
senzorii & viteza

altfel
nu merge.

cu treptele astea
să vedem ce-o să vezi
când nu merge treaba.

coborând scările
m-am uitat

și de jos m-am uitat.

iluzia
se află la îndemână.

zen ușor

în fiecare noapte
se aude în zid
neregulat
un ceas
nici măcar o inimă.

de lene
nu mai pun
nici măcar o întrebare.

undeva
știința le cataloghează pe toate
pentru mine.

posibilități

aici
în fotografia asta
au fost păstrate
niște simetrii care au trecut.

nu le-am îngrijit.
au trecut

lame de zahăr
care indică
locul unde animalele
vor să se dea bătute.

relațiile au devenit încâlcite
deși
rămân spații vaste
neocupate
în afara orașelor
apartamente mute
în timpul zilei:

ne compromitem zilnic

autobuzul
aleargă
alerg
după autobuz

*

*

*

m-a văzut poliția

patrula a mai dat
câteva ture în jurul pieței
sistematic. liniștit.
geaca mea alb/negru
are două fețe.
mi-am întors geaca:
nimeni nu mă cunoaște în piața aceasta.

piele vărsată

ești greu
eu

„Suntem vedetele CCTV” (Hard-Fi). Între timp, în domeniul recunoașterii faciale se încearcă atenuarea efectului nedorit de pareidolia. Mama remarcă abia acum că teiul din fața copacului imită o față cu doi ochi și o gură scoțând limba de lemn, mă cheamă să-i fac o poză. Cu puțin înainte de a apăsa, trece pe alee o patrulă de poliție. Nu s-au oprit ca să mă întrebe ce fac: bine, iată că nici voi nu vedeți totul.

visez un cer lichid
și piedici permutabile

Zentaiul și burca se numără printre piesele vestimentare interzise de legislația franceză în vederea „unei anumite idei de a trăi împreună”; Carnavalul de la Veneția a fost interzis între 1797 și 1979. New York Penal Law 240.35(4): este ilegal ca două sau mai multe persoane să poarte măști în public, în afară de cazul în care se organizează un bal mascat. Adresele IP nu se inventaseră încă.

dorința și recipientul
multiplicare favorizată sau nu de context

Lifestyle-ul alternativ din Japonia contemporană cunoaște o tendință numită zentai: folosit inițial de către studiourile de efecte speciale, este un costum mulat din spandex care acoperă întregul corp, uniformizând trăsăturile fizice ale celor care îl poartă. --- frecventează astfel cluburile din Tokyo. „Doar așa pot ceilalți să nu mă judece după fizic, doar așa pot fi cunoscut(ă) așa cum sunt cu adevărat.” (vice)

organică și construită
vegetație nesupusă presiunii

Noul videoclip al lui Aphex Twin este realizat de un băiat în vârstă de 12 de ani, Ryan Wyer din Dublin. Acesta dă din mâini sau se joacă de-a v-ați ascunselea, uneori purtând (sau nu, după cheful pe care îl are) masca tipicului rânjet al lui Aphex Twin, pe care acesta l-a ascuns în semnalul audio al uneia dintre piesele sale. Conform teoriei lui Signe Preuschoft, zâmbetul își ar avea originea în rânjetul de frică al maimuțelor.

iartă-mi lipsa de consistență
și prăbușirea voluntară

cuțit

lui gili mocanu

un tăiș
care nu poate tăia.

aici sunt:
un tăiș decorativ.
sau
doar un tăiș
care așteaptă
neactivat.

sau
taie asta.
doar atât:
să fiu un tăiș
decorativ. 😊

lucrurile frumoase

o gaură
o scorbură
în care veverița
poate aduna resturi

doar o altă ocazie
pentru ca obiectele
să se întâlnească.

obiectele se întâlnesc uneori
împinse de la spate:

în valea morții
s-au descoperit pietre
care merg la plimbare...

rezistență

*DACĂ OMUL-SCAMĂ
POATE S-O FACĂ
POȚI ȘI TU!!
SUNT OMUL-SCAMĂ!! (bis)*

plan

în ciuda eficienței liniilor drepte
vremea
se mai strică uneori

condițiile devin impracticabile
pentru unele categorii de ființe și obiecte
și lentoarea acțiunilor devine scârbos de
evidentă.

la fel de bine
m-aș putea spăla pe mâini
cu suc carbonatat.

sfințirea

mă ascund după un palmier
dacă m-aș prezenta drept un palmier
ceilalți s-ar dezlănțui
ei sunt alarma
și nu mă pot
ascunde mai repede după pupitru
să modific bătăile pe minut
să mă evacuez

las o amprență falsificată
și
reușesc să-mi adaptez respirația la mediu.
reușesc să simt puțină emoție
atât cât mă lasă
dieta deficitară
cu vitamine și culori lipsă
sucul de portocale cu 0,2% portocale
și tot ce a fost smuls și ucis
și mai ales scos din context
pentru a fi ingerat fără vină
vreți să mă simt lipsit de vină
schimbați contextul
ca să prevină posibilitatea refuzului
îl chemați pe

VÂNZĂTORUL DE CĂCAT™

să sfințească toate obiectele.

și
(pentru asta
îl iubesc)
toacă oasele
până devin o plajă
și apoi netezește suprafața
așa se ajunge la ceva drăguț
glossy.

tot ce ne îngrozea
pur și simplu
lăsa la vedere
modul lor de fabricare
cum se legau celulele
pentru a face posibil
orgoliul:

reprimarea

motorul se activează prin întoarcerea cheilor
imediat am realizat ceva împotriva mea.

m-am așezat pe partea cu mai puțină ceață
pentru a nu-mi lăsa ochii să fie debusolați
de lipsa de repere vizuale în dreptul mării.

observ niște urme de pix pe mânecă.
îmi ridic privirea pentru a estompa urgența.
las-o bă că merge așa

apoi văd postat un gif în care
ea pune mâna pe
alt schimbător de viteze.

se activează lentoarea & geografia emoțională.
îmi vine să plâng.
devin *omul-mănușă*.

*

adaptarea se instalează neconținut.
productivitatea se folosește de ezitări.

trupul este un semn nesatisfăcător.

totuși,

reuşesc uneori să-mi las capul în faţă
şi respiraţia mea creşte valuri

~

~

până la următoarea reclamă.
următorul atac
în care
mă încolţeşti
cu un procent mai mare de zgomot.
îmi rupi ritmul.
ce faci?
mereu mă întrebi ce fac
când vezi foarte bine ce fac.
mă pregătesc neconţinut pentru umilire.

minimal

schimbare
enormă.
se produce
discret.
peisaj
în schimbare.
cu schimbul
tiparele
de sunet
și ritm.
relief
în simț.

revoluția nepercepută

mi-am pus pe telefon
o sonerie subtilă:
time to find me
piesa celor de la seefeel

cu o frecvență oscilantă
pe care o pot auzi în destul de multe situații
dar care nu poate fi percepută cu ușurință
de către ceilalți.

credița în dresaj

îi accept pe oameni din comoditate.

conform statisticilor
sunt câțiva oameni care contează
și multe reclame la
unghii cu personalitate.

dar și aici este o dezamăgire.
imperiile cresc cap la cap.
sedentar-strategic
îmi imaginez că vopsesc ilegal blocurile
ceaușiste
așa încât să derutez
insectele încremenite în biologic.

centurile de siguranță

ÎȚI VOI ÎMPINGE MÂNA
CĂ SIMȚI?
E O STARE
CARE TE OBLIGĂ

*

scriu așa
pentru că nu-mi permit.
DEZASTRUL
apare când precizez vectorii.
dar mie îmi scapă
toată agitația asta.
mi se cere
să înving ipocrizia firească
să las în urmă obstacole pentru furnici.
am să fac să-ți vibreze pământul de sub tine –
dar șefu,
orice stabilitate ar fi amăgitoare:

tragicii au decretat

trebuie să-ți dezactivezi virusul cât mai bine,
cât mai sinucigaș,
atât cât să-ți ocupi locul de frunte
printre deșeuri.

dragul meu tragism

dimineață.
un chinez
în casa lui:
„este ora țețe
fac țeaiu
beau țeaiu”
ȚÂRRRRR
ȚÂRRRRR
la ușă
„țin să fie?!
țin să fie!?”
„DESCHIDEEEE
POLIȚIIIAAAA!!!!!”

.....
– cu cine ții
cu Țau
sau cu Mau?
– cu Țau.
– JOS PANTALONII
ZECE LA FUND
!!!!!!!!!!!!

.....
chinezul
închide ușa.
stă puțin.
nici n-apucă
să se gândească

ȚÂRRRRR
ȚÂRRRRR
la ușă
„DĚSCHIDEEEEEE
POLIȚIIAAAA!!!!!”

.....

– cu cine ții
cu Țau
sau cu Mau?
– cu Mau.
– JOS PANTALONII
ZECE LA FUND
!!!!!!!!!!!!

.....

chinezul
închide ușa.
stă puțin.
nici n-apucă
să se gândească
ȚÂRRRRR
ȚÂRRRRR
iar la ușă.
chinezul
își dă jos pantalonii
și deschide ușa

.....

musafirii.¹

1. dintr-o culegere de folclor, ediție samizdat;
circulă și o variantă în care primele două părți
sunt repetate de încă 10 ori

*Dezvoltarea psihologico-intelectuală a omului
atinge apogeul la vârsta de 24 de ani*

am 24 de ani
sunt vulnerabil
și disprețuitor
față de virilitate.

resentimentul meu
se naște în oglindă.
las că o să vezi tu
asta mi s-a predat întruna.

ce să fac? ce să asum? îmi fac furtună de creier
și de ce o mai fi.
să fac ouă chindăr? ochelari cu lentile roz?
să mă reprofilez pe haine?
să-mi fac identități aplicabile pe orice
dispozitiv?
să-mi mut vocea într-o altă tonalitate
decât cea în care mi-am construit rutinele
anterioare?
să-mi fac *overclocking*?

– te întrebi singur.
îți setezi pe mobil
obiective pe care sigur nu le vei atinge.
te ambiționează
până la urmă

imobilitatea în mijlocul unei mulțimi.
dar restul
toată vreaștea asta
de ce o lași așa? reziziți?
faci lucrurile suportabile?

Mă folosesc de acest text pentru a te întreba nu dacă ai înțeles ce vreau să zic, ci dacă poți să vezi mai mult decât un diagnostic, în cazul în care nu te vei reduce la a contempla ceea ce bolborosesc. Se subînțelege că nu îmi este permis să sparg peretele (îmi trebuie aviz de la autoritatea pereților), că trebuie să rămâi acolo ca un voyeur sau că lucrurile pe care le scriu rămân *safe* în măsura în care rămân în spațiul unei cărți, în spațiul a ceea ce se numește comod literatură. Prefer *auto-alunecarea*: să-mi pun singur capcane. De la un capăt la altul, acest volum ar trebui să rămână (pentru a fi, în pofida incoerenței tonului, coerentă structural) constatarea unei alienări (sau asumarea ei dincolo de sănătate/maladie, așa cum par alții că o fac). Refuz. Dincolo de stările care au trecut în aceste texte și mai ales cele care nu au fost obiectul acestui ciclu (rămâne întotdeauna un rest dacă te construiești ca *brand* poetic), fundamentele și posibilitățile existenței mele nu sunt de la sine înțelese, libertățile nu sunt imuabile. Ce îmi este permis și ce nu îmi este permis fac această manifestare *tolerabilă*. Să păstrăm, așadar, un moment de deconstrucție, desigur, înainte de a ne apuca de schițat un alt orizont al *imaginarului politic*...

jeni ondiolina¹

„tristetele provocate de lipsa magneziului din
organism
nu sunt considerate trăiri poetice”
(organismul simbiotic dachin)

cu bara de sănătate incompletă
cu avarii și carențe
mergem mai departe
cu un gram de afectivitate

din loc în loc
hard-discul se oprește
și apoi o ia din loc
cât să țină ritmul clic&clanc

finala întrerupere
poate oricând surveni
dar mergem mai departe
cu un gram de afectivitate

te... re... de... fragmentezi
și îmi pare rău
dar e tot ce se poate
și nu-i nimic
mergem mai departe
cu un gram de afectivitate

1. stereolab (a se vedea versurile pentru sfaturi în fața anilor 30
cu reluare)

dar peste tot te sectorizezi
și dreapta lovește stânga
se instituie războaie teritoriale
între părțile corpului

nu se merge mai departe
o ținem tot într-o avarie
strângând din dinți
cu bipuri atingând plafonul

o împrăștiere de forțe inegale
niște semințe de ce ar mai fi
ce să poată aminti
printre pietrele integrale
cu fețe șterse de valuri
de ce ar mai fost să fie
cu orgoliu în reștire
regulată restrîște
sau ce se va fi conturat
pentru niște intervale
și apoi ducă-se și se duse și se fuse și se puse
pe dereglare automată și informație continuă și
se fâstâci și se plebisci și se răsuci cu satisfacere
discontinuuă și de ce să ai memorie când de-abia
poți avea planuri căci semaforizarea te pisează și
îți faci sandwich de-acasă ca s-o duci printre dune
mai departe până rămâi fără arte fără vlagă și
respir mai departe cu doar un gram
de afectivitate.

mulțumiri nouă, vouă. o moarte pe cinste, viața
fiecăruia după posibilități. ești un public de
excepție. te pup :-)

P.S. (poem dedicat artiștilor care au încercat să nu mai facă artă pentru a nu mai da apă la moară obscenității care este piața de artă, dar care nu s-au putut abține)

m-am dus să-mi iau de la magazin
niște biscuiți cu boabe
cu semințe
chestii dintr-astea mai *bio*.

pe o alee
nu mai erau în mijlocul zilei
decât dâre de melci.
nu puteam decât să-mi zic:
vreau și eu!! vreau și eu!!

Cuprins

/	5
temperament coleric de stăpânit	6
nume de cod „fulg de nea”	7
asigurarea dezechilibrului hormonal	8
centrul de emanație	9
plafon fals	10
la pierderea controlului	11
ora închiderii calculatorului (până ce se află)	12
evenimentul zilei	13
„munca seamănă cu ea”	14
crima din tomis plus	16
pe sentiment	17
automatizare	18
marile corporații	19
„cine a gândit orașul acesta”	20
orgoliu	21
cartea neagră	22
domesticire voluntară	23
pozeziune	24
în curând	25
0 înțelepciune	26
precizia minimă	27
zen ușor	28
posibilități	29
ne compromitem zilnic	30
piele vărsată	31
cuțit	33

lucrurile frumoase	34
rezistență	35
plan	36
sfințirea	37
reprimarea	39
minimal	41
revoluția nepercepută	42
crediința în dresaj	43
centurile de siguranță	44
tragicii au decretat	45
dragul meu tragism	46
Dezvoltarea psihologico-intelectuală	
a omului atinge apogeul la vârsta de 24 de ani	48
Mă folosesc de acest text	50
jeni ondiolina	52
P.S. (poem dedicat artiștilor care au încercat să nu mai facă artă pentru a nu mai da apă la moară obscenității care este piața de artă, dar care nu s-au putut abține)	54

Redactor: Teodor Dună
Tehnoredactor: Emilia Petre

Bun de tipar: august 2017. Apărut: 2017
Editura Tracus Arte, str. Sava Henția nr. 2, sector 1, București.
E-mail: office@edituratracusarte.ro, vanzari@edituratracusarte.ro
Tel/fax: 021.223.41.11.

Tiparul executat de S.C. WorldMediagraph București

Contravaloarea timbrului literar se depune în contul
Uniunii Scriitorilor din România